

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sài Gòn 1998

--- o0o ---

Tập 23
QUYÊN THỨ 565
HỘI THỨ NĂM

Phẩm
GỐC CHÒI
Thứ 22 - 2

Bấy giờ, Thiện Hiện bèn thưa Phật rằng: Các Bồ-tát đây hành nghĩa sâu thẳm?

Phật bảo Thiện Hiện: Như vậy, như vậy. Các Bồ-tát đây hành nghĩa sâu thẳm. Thiện Hiện! Phải biết các Bồ-tát đây năng làm việc khó, là nghĩa sở hành tuy lại sâu thẳm mà đối pháp Thanh văn bậc Độc giác năng chẳng tác chứng.

Cụ thọ Thiện Hiện lại thưa Phật rằng: Như tôi hiểu nghĩa Phật đã nói đó, các Bồ-tát này sở tác chẳng khó, chẳng nên nói kia năng làm được việc

khó. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát này sở chứng thâm nghĩa đã bất khả đắc, năng chứng Bát-nhã Ba-la-mật-đa cũng bất khả đắc, pháp chứng, kẻ chứng, chỗ chứng, thời chứng cũng bất khả đắc. Nếu các Bồ-tát nghe lời như thế tâm chẳng chìm đắm cũng chẳng lo hối, chẳng kinh chẳng sợ là hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Các Bồ-tát đây khi hành như thế chẳng thấy các tướng, cũng lại chẳng thấy ta hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa mà gần Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, xa lìa Thanh văn bậc Độc giác thấy. Các Bồ-tát này với việc như thế cũng chẳng phân biệt.

Ví như hư không chẳng khởi nghĩ này: Ta cách việc kia hoặc xa hoặc gần. Sở dĩ vì sao? Vì hư không không động, không phân biệt vậy. Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu cũng lại như thế, chẳng khởi nghĩ này: Thanh văn Độc giác cách ta là xa, Vô Thượng Bồ-đề cách ta là gần. Sở dĩ vì sao? Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm đối tất cả pháp không phân biệt vậy.

Ví như huyễn sĩ chẳng khởi nghĩ này: Chát huyễn thầy huyễn cách ta là gần, các kẻ bàng quan cách ta là xa. Sở dĩ vì sao? Vì kẻ huyễn hóa ra không phân biệt vậy. Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm cũng lại như thế, chẳng khởi nghĩ này: Thanh văn Độc

giác cách ta là xa, Vô Thượng Bồ-đề cách ta là gần. Sở dĩ vì sao? Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm đối tất cả pháp không phân biệt vậy. Dụ bóng tượng thấy nên biết cũng như thế.

Ví như Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đối tất cả pháp không ưa không ghét. Sở dĩ vì sao? Vì Như Lai dứt hẳn tất cả phân biệt ưa ghét thấy vậy. Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm cũng lại như thế, đối tất cả pháp không ưa không ghét. Sở dĩ vì sao? Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm tất cả phân biệt đều dứt hẳn vậy.

Ví như kẻ Như Lai biến hóa ra, dù có sở tác mà không phân biệt. Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm cũng lại như thế, dù năng thành xong sự nghiệp sở tác mà không phân biệt.

Ví như thợ giỏi tạo tác các thứ máy móc nam nữ thấy, các máy móc đây dù có động tác mà không phân biệt. Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm cũng lại như thế, dù làm các thứ sự việc nên làm mà không phân biệt.

Khi ấy, Xá-lợi-tử bảo Thiện Hiện rằng: Nếu các Bồ-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm là hành pháp bền chắc hay hành pháp chẳng bền chắc?

Thiện Hiện trả lời: Nếu các Bồ-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, hành pháp chẳng bền chắc, chẳng hành pháp bền chắc.

Khi ấy, có vô lượng Thiên tử cõi Dục khởi nghĩ này rằng: Nếu các Bồ-tát hằng phát tâm Vô thượng Chánh đẳng giác, dù hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa nghĩa thú sâu thẳm mà đôi thật tế năng chẳng tác chứng, chẳng rơi Thanh văn và bậc Độc giác. Do nhân duyên đây rất là hiếm có, năng làm việc khó, tất cả thế gian đều nên kính lễ.

Cụ thọ Thiện Hiện biết tâm các Thiên tử đã nghĩ, bèn bảo đó rằng: Nếu các Bồ-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm chẳng chứng thật tế, chẳng rơi Thanh văn và bậc Độc giác chẳng hiếm có lắm, chưa là việc khó. Nếu các Bồ-tát biết tất cả pháp và các hữu tình rốt ráo chẳng có, đều bất khả đắc, mà phát tâm Vô thượng Chánh đẳng giác, mặc giáp tinh tiến, thề độ vô lượng vô biên hữu tình khiến vào cõi Vô dư Bát-niết-bàn, mới rất hiếm có, năng làm việc khó.

Thiên tử phải biết: Nếu các Bồ-tát dù biết các pháp và các hữu tình đều bất khả đắc mà phát tâm Vô thượng Chánh đẳng giác, mặc giáp tinh tiến vì muốn điều phục các loại hữu tình, như có vì muốn

điều phục hư không, mặc giáp bền chắc, chiến cùng hư không. Vì có sao?

Các Thiên tử! Vì hư không là nên hữu tình cũng là. Vì hữu tình là nên áo giáp cũng là. Vì hữu tình là nên việc nhiều ích cũng là. Vì hữu tình là nên năm uẩn cũng là. Vì hữu tình là nên tất cả pháp cũng là. Nếu các Bồ-tát nghe lời như thế, tâm chẳng chìm đắm, cũng chẳng lo hối, chẳng kinh chẳng sợ là hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Bấy giờ, Thế Tôn bảo Thiện Hiện rằng: Vì nhân duyên nào các Bồ-tát này nghe lời như thế tâm chẳng chìm đắm, cũng chẳng lo hối, chẳng kinh chẳng sợ

Cụ thọ Thiện Hiện thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Vì tất cả pháp đều xa là vậy, vô sở hữu vậy. Sở dĩ vì sao? Các Bồ-tát này đối tất cả pháp hoặc năng chìm thấy, hoặc sở chìm thấy, hoặc xứ chìm thấy, hoặc thời chìm thấy, hoặc kẻ chìm thấy, do đây chìm thấy đều vô sở đắc, vì tất cả pháp bất khả đắc vậy.

Nếu các Bồ-tát nghe việc như thế tâm chẳng chìm đắm, cũng chẳng lo hối, chẳng kinh chẳng sợ là hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Nếu các Bồ-tát khi hành như thế, các trời Đế Thích, Đại Phạm thiên vương chủ thế giới thấy đều cùng kính lễ.

Phật bảo: Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát năng hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế, chẳng những hằng được trời Đế Thích, Đại Phạm thiên vương chủ thế giới thấy đều cùng kính lễ, các Bồ-tát này cũng được hơn đây trời Cực quang tịnh, hoặc trời Biến tịnh, hoặc trời Quảng quả, hoặc trời Tịnh cư và các trời, rồng, a-tổ-lạc thấy đều chung kính lễ. Cũng được chư Phật Bồ tát mười phương vô lượng vô số vô biên thế giới đều chung hộ niệm.

Thiện Hiện! Phải biết các Bồ-tát này thường được chư Phật, chúng các Bồ-tát và các trời, rồng, a-tổ-lạc thấy nhớ nghĩ giữ hộ, nên công đức căn lành thêm lớn từng niệm niệm, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện! Phải biết các Bồ-tát này đã trụ ngôi Bồ-tát chẳng quay lui. Giả sử tất cả hữu tình thế giới chư Phật mười phương ngang cát Căng-già đều biến làm ma, các ma nhiều đây lại đều mỗi hóa làm bảy nhiều ác ma. Các ác ma này đều có vô lượng vô số thần lực. Các ác ma ấy dùng hết thần lực chẳng thể lưu nạn các Bồ-tát đây khiến chẳng năng hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm và đôi Bồ-đề hoặc có quay lui được.

Thiện Hiện phải biết: Nếu các Bồ-tát trọn nên hai pháp, tất cả ác ma chẳng thể lưu nạn. Những gì

là hai? Một là quán sát tất cả pháp không. Hai là chẳng bỏ tất cả hữu tình.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát trọn nên hai pháp, tất cả ác ma chẳng thể ngăn ngại. Những gì là hai? Một là như nói thấy đều làm được. Hai là thường được chư Phật hộ niệm.

Thiện Hiện phải biết: Nếu các Bồ-tát thành tựu hai thứ thắng pháp như thế, các thiên thần thấy thường đến lễ kính, gần gũi cúng dường, thỉnh hỏi khuyến phát, nói lời như vậy: “Lành thay, Đại sĩ! Ngài năng như thật hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm phương tiện khéo léo, mau được an trụ trí địa chư Phật. Tất cả hữu tình kẻ không nương cậy năng làm nương cậy, kẻ không cứu hộ năng làm cứu hộ, kẻ không nhà cửa năng làm nhà cửa, kẻ không chỗ tới năng làm chỗ tới, kẻ không còn bãi năng làm còn bãi, kẻ không nương về năng làm nương về, năng làm ánh sáng cho kẻ tối tăm, năng làm tai mắt cho kẻ điếc mù”.

Vì có sao? Thiện nam tử! Nếu năng an trụ được Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm phương tiện khéo léo, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tất cả ác ma chẳng thể làm lưu nạn được.

Thiện Hiện phải biết: Nếu các Bồ-tát năng khéo an trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm thời được

chư Phật Thế Tôn mười phương vô lượng vô số vô biên thế giới, ngự giữa đại chúng tự nhiên vui mừng xưng nêu khen ngợi danh tự dòng họ sắc tướng công đức. Như Ta ngày nay ở giữa đại chúng tự nhiên vui mừng xưng nêu khen ngợi Bồ-tát Bảo Tràng và các Bồ-tát hiện trụ chỗ Phật Bất Động tịnh tu phạm hạnh, trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm các Bồ-tát thấy danh tự dòng họ sắc tướng công đức.

Bấy giờ, Thiện Hiện bèn thưa Phật rằng: Tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều ngự giữa đại chúng tự nhiên vui mừng xưng nêu khen ngợi tất cả Bồ-tát danh tự dòng họ sắc tướng công đức chăng?

Phật nói: Chẳng phải vậy. Nếu các Bồ-tát đã đối Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề được chẳng quay lui, hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo. Các Bồ-tát này nhờ các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ngự giữa đại chúng tự nhiên vui mừng xưng nêu khen ngợi danh tự dòng họ sắc tướng công đức.

Cụ thọ Thiện Hiện lại thưa Phật rằng: Vả có Bồ-tát chưa đối Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề được chẳng quay lui, mà nhờ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ngự giữa đại chúng tự nhiên vui mừng xưng nêu khen ngợi danh tự dòng họ sắc tướng công đức chăng?

Phật nói: Cũng có. Nghĩa là các Bồ-tát dù đối với Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chưa được chẳng lui, mà tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, các Bồ-tát này cũng nhờ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ngự giữa đại chúng tự nhiên vui mừng xưng nêu khen ngợi danh tự dòng họ sắc tướng công đức. Như có Bồ-tát theo Phật Bất Động khi làm Bồ-tát mà học chỗ tu, mà trụ chỗ hành, tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo. Lại có Bồ-tát theo Bảo Tràng Bồ-tát thấy mà học chỗ tu, mà trụ chỗ hành, tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo. Các Bồ-tát này dù đối Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chưa được chẳng lui, mà nhờ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ngự giữa đại chúng tự nhiên vui mừng xưng nêu khen ngợi danh tự dòng họ sắc tướng công đức.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, đối tất cả pháp trong pháp vô sanh dù rất tin hiểu mà chưa chứng được Vô sanh pháp nhẫn; đối tất cả pháp tánh rốt ráo không, dù rất tin hiểu mà đối bậc Bồ-tát chẳng quay lui chưa được tự tại; mặc dù trụ các pháp tánh đều vắng lặng mà chưa được vào bậc chẳng quay lui. Các Bồ-tát này cũng nhờ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, ngự giữa đại chúng tự nhiên vui mừng xưng nêu khen ngợi danh tự dòng họ sắc tướng công đức.

Thiện Hiện phải biết: Nếu các Bồ-tát nhờ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ngự giữa đại chúng tự nhiên vui mừng xưng nêu khen ngợi danh tự dòng họ sắc tướng công đức, các Bồ-tát này vượt bậc Nhị thừa, gần Đại Bồ đề, hoặc đã được nhận ký chẳng quay lui, hoặc gần sẽ nhận ký chẳng quay lui.

HỘI THỨ NĂM

Phẩm PHÓ CHÚC Thứ 23

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát nghe thuyết bao nhiêu nghĩa thú Bát-nhã Ba-la-mật-đa rất sanh tin hiểu, không nghi không ngờ, chẳng mê chẳng mờ, chỉ khởi nghĩ này: “Như Phật đã thuyết lý thú tất nhiên định chẳng điên đảo”. Các Bồ-tát này quyết định sẽ ở chỗ Phật Bất Động và chỗ các Bồ-tát Ma-ha-tát rộng nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa, đôi thâm nghĩa thú năng sanh tin hiểu. Đã tin hiểu rồi siêng tu phạm hạnh, sẽ được trụ bậc chẳng quay lui. Trụ bậc này rồi mau chứng Bồ-đề.

Thiện Hiện phải biết: Nếu các Bồ-tát chỉ nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa hãy được vô biên công đức thắng lợi, huông rất tin hiểu, như nói tu hành. Các Bồ-tát này gần Nhất thiết trí, an trụ chơn như, mau chứng Bồ-đề tuyên nói pháp yếu.

Bấy giờ, Thiện Hiện bèn thưa Phật rằng: Pháp lìa chơn như không riêng khá được, vì nói pháp nào gần Nhất thiết trí, an trụ chơn như, ai chứng Bồ-đề, ai nói pháp yếu?

Phật bảo Thiện Hiện: Như vậy, như vậy. Pháp lìa chơn như đều bất khả đắc, nói những pháp nào gần Nhất thiết trí, năng trụ chơn như, mau chứng Bồ-đề, tuyên nói pháp yếu. Tự tánh chơn như hãy bất khả đắc, huống có các pháp năng có sở tác. Vì theo thế tục nên tác thuyết như vậy.

Bấy giờ, Thiên Đế Thích bèn thưa Phật rằng: Bát-nhã Ba-la-mật-đa như thế lý thú sâu thẳm cực khó tin hiểu. Nếu các Bồ-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, dù biết các pháp đều bất khả đắc mà cầu Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, muốn vì hữu tình tuyên nói pháp yếu, là việc rất khó. Chúng các Bồ-tát nghe thuyết lời đây tâm chẳng chìm đắm, không nghi không ngờ, chẳng mê chẳng mờ, việc như thế thấy rất là hiếm có.

Bấy giờ, Thiện Hiện bảo Thiên Đế Thích rằng: Như người đã nói, chúng các Bồ-tát nghe lời như thế tâm chẳng chìm đắm, không nghi không ngờ, chẳng mê chẳng mờ, việc như thế thấy rất hiếm có ấy.

Kiều Thi Ca! Chúng các Bồ-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm quán pháp đều không, trọn vô sở hữu ai chìm ai đắm, ai nghi ai ngờ, ai mê ai mờ. Vậy nên việc này chưa là hiếm có. Nhưng bởi hữu tình ngu si điên đảo, chẳng thể thông suốt được

các pháp đều không, nên cầu Bồ-đề muốn vì tuyên nói phương tiện khéo léo, chẳng phải cực là khó.

Thiên Đế Thích nói: Tôn giả Thiện Hiện có các nói ra không chẳng nương không. Vậy nên, đã nói thường không trệ ngại. Như có lấy tên bắn ngựa hư không, hoặc gần hoặc xa đều không trệ ngại.

Khi ấy, Thiên Đế Thích bèn thưa Phật rằng: Tôi với Tôn giả Thiện Hiện đã nói, vì thuận thật ngữ pháp ngữ Như Lai, đối pháp tùy pháp là chánh thuyết ư?

Bấy giờ, Thế Tôn bảo Thiên Đế Thích: Người cùng Thiện Hiện có nói các lời đều thuận thật ngữ pháp ngữ Như Lai, đối pháp tùy pháp đều là chánh thuyết. Vì có sao? Kiền Thi Ca! Cụ thọ Thiện Hiện sở hữu biện tài không chẳng nương không mà thi thiết vậy.

Sở dĩ vì sao? Cụ thọ Thiện Hiện quán tất cả pháp đều rốt ráo không. Hãy chẳng đắc Bát-nhã Ba-la-mật-đa, huống đắc kể năng hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Hãy chẳng đắc Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, huống đắc kể năng chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Hãy chẳng đắc Nhất thiết trí trí, huống đắc kể năng chứng Nhất thiết trí trí. Hãy chẳng đắc chơn như, huống đắc kể năng chứng chơn như thành Như Lai. Hãy chẳng đắc tánh vô sanh, huống

đắc kể năng chứng tánh vô sanh. Hãy chẳng đắc Bồ-tát, huông đắc kể năng chứng Phật Bồ-đề. Hãy chẳng đắc mười lực, bốn vô sở úy, huông đắc kể năng chứng mười lực, bốn vô sở úy. Hãy chẳng đắc pháp, huông đắc kể năng thuyết pháp.

Kiều Thi Ca! Cụ thọ Thiện Hiện đối tất cả pháp trụ trụ xa lìa, trụ vô sở đắc, so các Bồ-tát sở trụ hạnh trụ màu nhiệm Bát-nhã Ba-la-mật-đa trăm phần chẳng kịp một, ngàn phần chẳng kịp một, cho đến cực số phần cũng chẳng kịp một.

Kiều Thi Ca! Các Bồ-tát này sở trụ hạnh trụ màu nhiệm Bát-nhã Ba-la-mật-đa, trừ trụ Như Lai, đối trụ các Bồ-tát và các Thanh văn, Độc giác thấy là tối là thắng, là tôn là cao, là diệu là vi diệu, là thượng là vô thượng.

Vì vậy nên, Kiều Thi Ca! Nếu các Bồ-tát muốn đối trong chúng tất cả hữu tình là tối là thắng, là tôn là cao là diệu là vi diệu, là thượng là vô thượng ấy, phải trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Bấy giờ, trong chúng vô lượng vô số trời Ba mươi ba nghe pháp vui mừng, đều lấy hương hoa nhiệm màu trên trời dâng rải lên Thế Tôn và các Bồ-tát. Sáu trăm Bí-sô đều từ tòa dậy, gói hữu chám đất, chấp tay hướng Phật. Vì thần lực Phật nên đều

trong lòng tay hương hoa nhiệm màu tự nhiên đầy rẫy. Chúng Bí-sô này nhảy nhót vui mừng, đều đem hoa dây dâng rải lên Phật. Đã rải hoa rồi đồng phát nguyện rằng: Chúng tôi đồng dây thẳng lực căn lành nguyện thường an trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, hạnh trụ nhiệm màu mau tới Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Bấy giờ, Thế Tôn liền bèn mỉm cười. Như Phật pháp thường từ nơi diện môn phóng nhiều thứ sắc quang: xanh vàng đỏ trắng hồng tía bích lục, vàng bạc pha lê, soi quanh vô biên cõi nước chư Phật, trên đến Phạm thế dưới suốt phong luân, lần trở về lại, chuyển quanh Phật hữu qua ba vòng rồi, vào từ trên đánh.

Khi ấy, A-nan-đà liền từ tòa dậy chấp tay lễ Phật, bạch Thế Tôn rằng: Nhân nào duyên gì hiện mỉm cười đây?

Bấy giờ, Phật bảo A-nan-đà rằng: Các Bí-sô đây ở trong kiếp Tinh dụ đời đương lai đều được làm Phật, đồng danh Tấn Hoa, đầy đủ mười hiệu, số Tăng Thanh văn tất cả ngang nhau, Phật thọ cũng ngang hai mươi ngàn kiếp, tùy trụ chỗ nào rưới mưa hoa năm sắc. Do nhân duyên này nên Ta mỉm cười. Nếu các Bồ-tát muốn được an trụ trụ tối thẳng ấy, nên trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Nếu các

Bồ-tát muốn được an trụ trụ Như Lai ấy, nên trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu các Bồ-tát kẻ tinh siêng tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm khiến rớt ráo, các Bồ-tát này đời trước hoặc từ trong người chết rồi sanh lại chỗ đây, hoặc chết từ trên trời Đổ-sử-đa sanh đến trong người. Sở dĩ vì sao? Vì hai chỗ như vậy dễ hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng phải các chỗ khác vậy.

Khánh Hỷ phải biết: Như Lai hiện thấy nếu các Bồ-tát tinh tiến tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, đổi thân mạng của cải không điều đoái tiếc, quyết định đối Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề được chẳng quay lui.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu các Bồ-tát lóng nghe thọ trì đọc tụng biên chép Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, chỉ hiện khuyến dẫn, khen gắng vui mừng các thiện nam tử thấy trụ Bồ-tát thừa, các Bồ-tát này từng ở quá khứ vô lượng chỗ Phật trông các căn lành, chẳng phải chỉ chỗ Thanh văn Độc giác thấy.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu các Bồ-tát tu học Bát-nhã Ba-la-mật-đa chẳng kinh chẳng sợ, thọ trì đọc tụng, buộc niệm suy gẫm, hoặc pháp hoặc nghĩa, hoặc văn hoặc ý đều khéo thông suốt, tùy thuận tu

hành, các Bồ-tát thời là hiện thấy chúng Ta Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu các Bồ-tát nghe thuyết bấy nhiêu nghĩa thú Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế rất sanh tin hiểu, chẳng sanh hủy báng, chẳng có trở hoại, các Bồ-tát này đã từng cúng dường vô lượng chư Phật, ở chỗ chư Phật trồng nhiều căn lành, cũng được vô lượng bạn lành thu nhiếp.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu các hữu tình năng đối Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là đáng Thắng Phước Điền trồng các căn lành, dù định sẽ được hoặc quả Thanh văn, hoặc quả Độc giác, hoặc quả Như Lai mà chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, cần đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa nghĩa thú sâu thẳm khéo thấu không ngại, tinh tiến tu hành các hạnh Bồ-tát cho cực viên mãn. Vậy nên, Khánh Hỷ! Ta đem kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm phó chúc cho người, nên chánh thọ trì đọc tụng thông lanh, chớ để quên mất.

Khánh Hỷ phải biết: Trừ kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, thọ trì các pháp khác mà Ta đã thuyết, nếu có quên mất, tội kia hãy nhẹ. Nếu đối kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm chẳng

khéo thọ trì, thấp đến một câu có bị quên mất, tội đây rất nặng.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu đối kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm thấp đến một câu, năng khéo thọ trì chẳng cho quên mất, được phước vô lượng. Nếu đối kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm chẳng khéo thọ trì, thấp đến một câu có bị quên mất, sẽ bị trọng tội phước đồng như trước.

Vậy nên, Khánh Hỷ! Ta đem kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm ân cần giao phó cho người, phải chánh thọ trì, đọc tụng thông lanh, suy gẫm đúng lý, rộng vì người nói, phân biệt khai chỉ, khiến kẻ thọ trì hiểu rõ văn nghĩa ý thú rất ráo.

Sở dĩ vì sao? Nếu các Bồ-tát đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm thọ trì đọc tụng rất ráo thông lanh, suy gẫm đúng lý, rộng vì người nói, phân biệt khai chỉ khiến kia dễ hiểu, các Bồ-tát này thời là thọ trì Pháp Tạng sâu thẳm chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại, rộng vì hữu tình tuyên nói khai chỉ.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu loại hữu tình khởi tâm rất tịnh hiện ở chỗ Ta muốn đem các thứ đồ cúng tốt nhất cúng dường cung kính không chút lười mỗi, nên đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa chăm lòng lóng nghe, thọ trì đọc tụng, tinh siêng tu học, suy gẫm đúng lý, rộng vì hữu tình phân biệt giải nói,

hoặc lại biên chép, trang nghiêm các báu, cúng dường cung kính chớ được nói bỏ.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu các Bồ-tát cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, thời là hiện tiền cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen Ta và chư Phật mười phương ba đời.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu các Bồ-tát nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm khởi tâm rất tịnh cung kính ưa mến, tức khởi tâm rất tịnh cung kính ưa mến đối chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề quá khứ vị lai hiện tại.

Khánh Hỷ! Nếu người ưa mến với Ta, chẳng bỏ nơi Ta, cũng nên ưa mến chẳng bỏ kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, thấp đến một câu chớ cho quên mất. **Khánh Hỷ!** Ta nói nhân duyên phó chúc kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế, nếu lâu một kiếp, cho đến đại kiếp số cát Căng-già cũng chẳng thể hết được.

Tóm lại mà nói, như Ta đã là Đại Sư các người, Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm phải biết cũng là Đại Sư các người. Như Phật ba đời là vô thượng Đại Sư các trời người a-tổ-lạc thấy, Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm phải biết cũng là vô thượng Đại Sư thế gian trời người a-tổ-lạc thấy. Các người trời người

a-tổ-lạc thấy kính trọng nơi Ta, cũng nên kính trọng **Bát-nhã Ba-la-mật-đa** sâu thẳm.

Vậy nên, **Khánh Hỷ!** Ta dùng vô lượng phương tiện khéo léo giao phó kính điển **Bát-nhã Ba-la-mật-đa** sâu thẳm cho người, người phải thọ trì chớ cho quên mất. Ta nay đem **Bát-nhã Ba-la-mật-đa** sâu thẳm đây đối trước vô lượng đại chúng các trời người **a-tổ-lạc** thấy phó chúc cho, người nên chánh thọ trì chớ cho quên mất.

Khánh Hỷ! Ta nay thật lời bảo người: Có các thiện nam tử thấy tinh tín, nếu muốn chẳng bỏ ngôi báu Phật, Pháp, Tăng, Vô thượng Bồ-đề chư Phật ba đời, quyết định chẳng nên bỏ **Bát-nhã Ba-la-mật-đa** sâu thẳm. Như vậy gọi là pháp chư Phật chúng Ta dạy răn dạy trao các hàng đệ tử.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu có ưa muốn lóng nghe **Bát-nhã Ba-la-mật-đa** thọ trì đọc tụng rất ráo thông lanh, suy gẫm đúng lý, biên chép giải nói, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Sở dĩ vì sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đều nương **Bát-nhã Ba-la-mật-đa** mà được sanh vậy.

Vậy nên, **Khánh Hỷ!** Nếu các Bồ-tát muốn được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề phải siêng tinh tiến tu học **Bát-nhã Ba-la-mật-đa**. Sở dĩ vì sao? Vì Bát-

nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm là mẹ các BỒ-tát Ma-ha-tát, năng khiến BỒ-tát mau chứng BỒ-đề.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu các BỒ-tát khi Pháp muốn diệt, hộ trì Bát-nhã Ba-la-mật-đa, thời là hộ trì Nhất thiết trí trí của chư Phật ba đời, cũng là hộ trì Pháp Tạng vô thượng chư Phật ba đời.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu các BỒ-tát siêng học sáu thứ Ba-la-mật-đa, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng BỒ-đề.

Vậy nên, Khánh Hỷ! Ta đem sáu thứ Ba-la-mật-đa lần nữa giao phó dặn dò, người nên chính thọ trì chớ cho quên mất. Sở dĩ vì sao? Vì sáu thứ Ba-la-mật-đa như thế là pháp tạng vô tận Phật ba đời.

Khánh Hỷ phải biết: Chư Phật Thế Tôn mười phương ba đời thuyết ra pháp yếu đều là từ pháp tạng vô tận sáu Ba-la-mật-đa tuôn chảy ra. Phật và đệ tử mười phương ba đời đều nương pháp tạng vô tận như thế tinh siêng tu học đã đang sẽ chứng Vô Thượng BỒ-đề, đã đang sẽ vào vô dư Niết-bàn.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Giả sử người vì người Thanh văn thừa nói pháp Thanh văn; do pháp đây nên hữu tình thế giới Tam thiên đại thiên tất cả đều được quả A-la-hán, hãy chưa vì Ta làm việc đệ tử; Ta đối việc người làm chưa tùy hỷ lắm. Nếu người

năng vì người Bồ-tát thừa tuyên nói một câu pháp tương ưng Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm tức gọi là vì Ta làm việc đệ tử, Ta đối việc này rất sanh tùy hỷ.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Giả sử tất cả hữu tình thế giới Tam thiên đại thiên cùng lúc đồng chứng quả A-la-hán. Kia đã trọn nên thí giới tu tánh các việc phước nghiệp. Nơi ý hiểu sao? Hãy là nhiều chăng? Khánh Hỷ thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Rất nhiều!

Phật bảo: Khánh Hỷ! Nếu có Thanh văn năng vì Bồ-tát tuyên nói pháp tương ưng Bát-nhã Ba-la-mật-đa qua một ngày đêm, lần hồi cho đến qua chùng gãy móng tay, người Thanh văn này chỗ được nhóm phước rất nhiều hơn trước. Vì có sao? Vì người Thanh văn này chỗ được nhóm phước vượt khỏi các căn lành tất cả Thanh văn Độc giác vậy.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu các Bồ-tát vì người Thanh văn nói pháp Thanh văn. Giả sử tất cả hữu tình thế giới Tam thiên đại thiên do pháp đây nên thấy đều chứng được quả A-la-hán. Nơi ý hiểu sao? Như vậy Bồ-tát chỗ được nhóm phước hãy là nhiều chăng? Khánh Hỷ thưa rằng: Bạch Thế Tôn! Rất nhiều!

Phật bảo: Khánh Hỷ! Nếu có Bồ-tát vì các hữu tình tuyên nói pháp tương ứng Bát-nhã Ba-la-mật-đa qua một ngày đêm lần hồi cho đến chùng gãy móng tay, như vậy Bồ-tát chỗ được nhóm phước rất nhiều hơn trước. Vì có sao? Vì pháp thí tương ứng Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm vượt khỏi pháp thí tương ứng tất cả Thanh văn, Độc giác và các căn lành Nhị thừa kia vậy.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu các Bồ-tát kẻ được trọn nên nhớ nghĩ căn lành như thế, lại đối Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề có quay lui, không có lẽ ấy.

HỘI THỨ NĂM

Phẩm THẦY PHẬT BẤT ĐỘNG Thứ 24

Bấy giờ, bốn chúng vây quanh, Như Lai khen nói Bát-nhã Ba-la-mật-đa giao phó A-nan-đà khiến thọ trì rồi, lại đối giữa Hội đại chúng tất cả Bí-sô, Bí-sô-ni, cận sự nam, cận sự nữ, trời, rồng, dục-xoa, kiện-đạt-phước thấy hiện sức thần thông khiến chúng đều thấy Đức Bất Động Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, Thanh văn Bồ-tát đại chúng vây quanh, làm như Hội Đại Hải Bất Khả Động tuyên nói Chánh pháp, và thấy tướng trang nghiêm cõi kia. Số Thanh văn kia đều A-la-hán đã hết các lậu, không còn phiền não được chơn tự tại, tâm khéo giải thoát, huệ khéo giải thoát, như tập ngựa khôn, cũng như rồng lớn; đã làm nên làm, đã xong đáng xong, bỏ các gánh nặng vừa được lợi mình, hết gút các cõi, chánh biết giải thoát, chí tâm tự tại, rốt ráo thứ nhất. Bồ-tát Tăng kia đều là chúng trông thấy quen biết, được đà-la-ni và vô ngại biện, trọn nên vô lượng công đức màu nhiệm chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể cân lường. Phật thu thần lực khiến bốn chúng trời, rồng, dục-xoa, kiện-đạt-phước thấy đây chẳng còn thấy Bất Động Như Lai Ứng Chánh

Đẳng Giác, Thanh văn Bồ-tát và đại chúng kia cùng tướng cõi nghiêm tịnh Phật kia. Chúng Hội và cõi nghiêm tịnh Phật kia đều chẳng phải căn mắt cõi đây soi đến. Sở dĩ vì sao? Vì Phật thu thần lực đối cảnh xa kia không duyên thấy vậy.

Bấy giờ, Phật bảo A-nan-đà rằng: Bất Động Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, cõi nước chúng Hội người còn thấy chẳng? A-nan-đà thưa: Tôi chẳng thấy việc kia nữa, vì chẳng phải cảnh sở hành của mắt cõi này vậy.

Khi đó Phật lại bảo A-nan-đà rằng: Như Như Lai chúng hội cõi nước kia chẳng phải cảnh giới sở hành mắt cõi đây, phải biết các pháp cũng lại như thế, chẳng phải cảnh giới sở hành căn mắt thấy.

Khánh Hỷ phải biết: Pháp chẳng hành pháp, pháp chẳng thấy pháp, pháp chẳng biết pháp, pháp chẳng chứng pháp.

Khánh Hỷ phải biết: Tánh tất cả pháp không kể năng hành, không kể năng thấy, không kể năng biết, không kể năng chứng, không động không tác. Sở dĩ vì sao? Vì tất cả pháp đều không tác dụng, hay lấy bị lấy đều như hư không, tánh xa lìa vậy. Vì tất cả pháp chẳng thể nghĩ bàn, năng sở nghĩ bàn đều như huyễn sĩ, tánh xa lìa vậy. Vì tất cả pháp không kể tác thọ, như sáng bóng thấy chẳng bền chắc vậy.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu các Bồ-tát năng hành như vậy, gọi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa, đối các pháp tướng không sờ chấp trước. Nếu các Bồ-tát năng học như vậy gọi học Bát-nhã Ba-la-mật-đa, đối tất cả pháp không chỗ lấy bỏ.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu các Bồ-tát muốn được tất cả Ba-la-mật-đa chóng mau viên mãn đến bờ kia rốt ráo tất cả pháp, nên học Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Sở dĩ vì sao? Vì kẻ học như thế đối trong các học là tôi là thắng, là tôn là cao, là diệu là vi diệu, là thượng là vô thượng, lợi ích an vui tất cả thế gian.

Khánh Hỷ phải biết: Nếu các Bồ-tát năng học như thế, kẻ không nương cậy vì làm nương cậy, chư Phật Thế Tôn khai cho khen ngợi tu học Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Khánh Hỷ phải biết: Chư Phật Bồ-tát học học đây rồi an trụ trong ấy, năng dùng tay hữu hoặc ngón chân hữu cắt lấy thế giới Tam thiên đại thiên vớt để phương khác hoặc đem lại chỗ cũ, hữu tình trong ấy chẳng biết chẳng hay, không tổn không sợ. Sở dĩ vì sao? Vì công đức oai lực Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm chẳng thể nghĩ bàn được. Chư Phật và các Bồ-tát quá khứ, vị lai, hiện tại học Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây đối quá vị hiện và pháp vô vi thấy đều được trí kiến vô ngại.

Vậy nên, Khánh Hỷ! Ta nói năng học Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm với trong các học là tối là thắng, là tôn là cao, là diệu là vi diệu, là thượng là vô thượng.

Khánh Hỷ phải biết: Có các kẻ muốn lấy lượng ngăn mé Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, như đũa ngu si muốn lấy lượng và ngăn mé hư không. Vì có sao? Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm công đức không lượng không ngăn mé vậy.

Khánh Hỷ phải biết: Ta trọn chẳng nói Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như danh thân thấy có lượng ngăn mé. Sở dĩ vì sao? Vì danh cú văn thân là pháp có lượng, công đức thắng lợi Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm pháp chẳng có lượng, chẳng phải danh thân thấy năng lường được công đức thắng lợi Bát-nhã Ba-la-mật-đa, cũng chẳng phải công đức thắng lợi Bát-nhã Ba-la-mật-đa bị kia lường được.

Cụ thọ Khánh Hỷ bèn thưa Phật rằng: Vì nhân duyên nào Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm nói là vô lượng?

Phật bảo: Khánh Hỷ! Bát-nhã Ba-la-mật-đa vì tánh vô tận, vì tánh xa lìa nói là vô lượng.

Khánh Hỷ phải biết: Chư Phật ba đời đều học Bát-nhã Ba-la-mật-đa rốt ráo viên mãn, chứng được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, vì các hữu tình

tuyên nói khai chỉ, mà Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây thường không diệt tận. Sở dĩ vì sao? Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thái hư không, chẳng thể tận vậy. Có kẻ muốn Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm tận diệt, thời là muốn ngăn mé hư không tận diệt.

Vậy nên, Khánh Hỷ! Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm nói là vô tận, do vô tận nên nói là vô lượng.

Bấy giờ, Thiện Hiện khởi nghĩ này rằng: Sâu thẳm chỗ đây ta nên hỏi Phật. Khởi nghĩ ấy rồi bèn thưa Phật rằng: Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm vì sao Như Lai nói là vô tận?

Phật bảo: Thiện Hiện! Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm in như hư không chẳng thể tận vậy.

Cụ thọ Thiện Hiện lại thưa Phật rằng: Bồ-tát làm sao dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa?

Phật bảo: Thiện Hiện! Chúng các Bồ-tát nên quán các sắc thọ tướng hành thức đều vô tận nên dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Nên quán vô minh cho đến lão tử đều vô tận nên dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Như vậy, Thiện Hiện! Chúng các Bồ-tát nên làm dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa như thế.

Thiện Hiện phải biết: Chúng các Bồ-tát quán xét mười hai duyên khởi như thế xa lìa hai bên, quán xét mười hai duyên khởi như thế không giữa không biên. Các Bồ-tát này chẳng chung diệu quán, nghĩa là cần ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, mới có thể như thật quán xét mười hai duyên khởi, như thế lý thú sâu thẳm như thái hư không chẳng thể hết vậy, nên mới năng chứng được Nhất thiết trí trí.

Thiện Hiện phải biết: Nếu các Bồ-tát dùng hành tướng như hư không vô tận hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, như thật quán xét mười hai duyên khởi chẳng rơi Thanh văn và bậc Độc giác, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện phải biết: Chúng các Bồ-tát nếu đối Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề có kẻ quay lui đều bởi chẳng nương tác ý phương tiện khéo léo như thế, chẳng như thật biết chúng các Bồ-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, sao là nên đem hành tướng vô tận dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa như thật quán xét mười hai duyên khởi.

Thiện Hiện phải biết: Chúng các Bồ-tát nếu đối Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề có kẻ quay lui đều bởi xa lìa dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo.

Thiện Hiện phải biết: Chúng các Bồ-tát đời Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề kể chẳng quay lui tất cả đều nương dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo. Các Bồ-tát này nhờ nương phương tiện khéo léo như thế hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa, đem hành tướng như hư không vô tận như thật quán xét mười hai duyên khởi.

Khi quán xét pháp duyên khởi như thế chẳng thấy có pháp nào không nhân mà sanh, chẳng thấy có pháp nào tánh tướng thường trụ, chẳng thấy có pháp nào có kể tác thọ. Các Bồ-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa đem hành tướng như hư không vô tận, như thật quán xét mười hai duyên khởi, dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa năng mau chứng được Nhất thiết trí trí.

Thiện Hiện phải biết: Nếu khi Bồ-tát như thật quán xét mười hai duyên khởi dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Khi ấy, Bồ-tát đều chẳng thấy sắc thọ tưởng hành thức, chẳng thấy thế giới Phật đây, chẳng thấy thế giới Phật kia, chẳng thấy có pháp năng thấy thế giới chư Phật đây kia. Nếu các Bồ-tát năng hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm như thế, khi ấy ác ma rất sanh buồn khổ như trúng tên độc; ví như có người cha mẹ chết rồi thân tâm đau khổ, ác ma cũng vậy.

Cụ thọ Thiện Hiện bèn thưa Phật rằng: Vì một ác ma thấy các Bồ-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm cực sanh buồn khổ như trúng tên độc, hay tất cả ác ma khắp thế giới Tam thiên đại thiên đều cũng như thế?

Phật bảo: Thiện Hiện! Tất cả ác ma đầy khắp thế giới Tam thiên đại thiên thấy các Bồ-tát hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm cực sanh buồn khổ như trúng tên độc, đều ở chỗ ngồi chẳng tự yên được. Sở dĩ vì sao?

Nếu các Bồ-tát trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm, thế gian trời, người, a-tổ-lạc thấy moi tìm chỗ xấu đều chẳng thể được, cũng lại chẳng thể làm rối loạn lui hoại được.

Vậy nên, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát muốn chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề phải siêng tinh tiến an trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm. Nếu các Bồ-tát năng siêng an trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm thời năng tu mãn Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tiến, Tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Nếu các Bồ-tát năng chánh tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm bèn năng đầy đủ tu mãn tất cả Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, khởi các việc ma đều năng như thật giác biết xa lìa.

Vậy nên, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát muốn chánh nhiếp thọ phương tiện khéo léo nên chánh tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm. Nếu khi Bồ-tát tu hành dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm. Khi ấy, vô lượng vô biên thế giới chư Phật Thế Tôn đều chung hộ niệm. Các Bồ-tát này nên khởi nghĩ đây: Các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác kia cũng từ Bát-nhã Ba-la-mật-đa sanh Nhất thiết trí. Khởi nghĩ ấy rồi lại nên suy gẫm: Như các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác sở ưng chứng pháp, ta cũng sẽ chứng.

Như vậy Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát tu hành dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm khởi suy gẫm ấy qua trong gáy móng tay, chỗ sanh nhóm phước hơn chúng các Bồ-tát hữu sở đắc qua lâu đại kiếp như số cát Căng-già tu hành bố thí chỗ được công đức, huông chi năng đổi một ngày nửa ngày. Các Bồ-tát này chẳng lâu sẽ trụ bậc chẳng quay lui, thường được các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chung cùng hộ niệm.

Chúng các Bồ-tát nếu kẻ được chư Phật chung hộ niệm, định chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chẳng rơi Thanh văn bậc Độc giác thấy. Đối các ác thú quyết định chẳng sanh, thường sanh trời người chẳng lìa chư Phật.

Nếu các Bồ-tát tu hành dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm nhớ nghĩ suy gẫm công đức chư Phật qua chùng gầy móng tay hãy được vô biên công đức thắng lợi, hưởng qua một ngày hoặc một ngày hơn, mạnh dũng tinh tiến tu hành dẫn phát Bát-nhã Ba-la-mật-đa sâu thẳm nhớ nghĩ suy gẫm công đức chư Phật. Như hương tượng thấy, chúng các Bồ-tát chỗ Phật Bất Động thường tu phạm hạnh chẳng lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Khi Đức Bạc-già-phạm thuyết kinh này rồi, vô lượng chúng Bồ-tát Ma-ha-tát, Từ Thị Bồ-tát mà làm thượng thủ, cụ thọ Thiện Hiện, Xá-lợi-tử thấy các Đại Thanh văn và các trời, rồng, kiện-đạt-phước thấy, tất cả đại chúng nghe Phật đã thuyết đều vui mừng lớn, tín thọ phụng hành.

--- o0o ---